

מ"ת 48311/09/16 - יעקב מזרחי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקרית

מ"ת 48311-09-16 מדינת ישראל נ' מזרחי(עצור בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני כבוד השופט מוחמד עלי
המבקש
נגד
המשיבה
יעקב מזרחי
מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשת המבקש לעיון חוזר בגדרה מבוקש להורות על ביטול המעצר באזוק אלקטרוני ולאפשר לו להשתלב בעבודה בעסק שאשתו מנהלת.

ההליכים עד כה

1. בד בבד עם כתב האישום שהוגש נגד המבקש, הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים. כתב האישום מיחס למבקש ולשניים נוספים (חיים נניקשווילי ושרון טובול, להלן בהתאמה - **נניקשווילי וטובול**, ויחד: **האחרים**) עבירות של התפרצות למקום מגורים לבצע עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); החזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק העונשין; קשירת קשר לעשות פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין; גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין בשילוב סעיף 29 (א) לחוק העונשין, והסתייעות ברכב לעבור עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה.

2. על פי הנטען בכתב האישום, המבקש והאחרים קשרו קשר להתפרץ לבית מגורים בקרית אתא ולגנוב ממנו רכוש. ביום 11.9.2016 בשעות הבוקר הגיעו המבקש ונניקשווילי לרחוב בו מצוי בית המגורים כשהם מסתייעים ברכב שנשכר מבעוד מועד על ידי המבקש בכדי לבדוק את סביבת הבית. בהמשך לכך, בשעות הערב, הגיעו המבקש והאחרים לבית ברכב אחר נהוג על ידי טובול. המבקש ונניקשווילי ירדו מהרכב, בדקו את סביבת הבית, הסתובבו בקרבתו ותצפתו לעברו, ואילו טובול סרק את הרחובות הסמוכים בכדי לבדוק את השטח ולאבטח. בשעה 19:34 פרץ המבקש ביחד עם האחרים, באופן שטובול נשאר ברכב שחנה ליד הבית ואילו המבקש ונניקשווילי יצאו מהרכב, פתחו את תא המטען, הוציאו דבר מה והלכו לכיוון הבית; פתחו את דלת הכניסה שהייתה סגורה ונעולה בשיטה שלא ידועה למאשימה; נכנסו פנימה לתוך הבית; פתחו את דלת חדר השינה בכח ותוך גרימת שבר בצד החיצוני של הדלת. הפורצים ניגשו לארון הבגדים במטרה לגנוב וגנבו - תוך שהם זורעים הרס בחדר השינה - שקית ירוקה שהכילה 39,800 ₪ ו-

508 דולר, וכן שקית בד ובתוכה תכשיטים רבים מאד שפורטו בסעיף 6 לכתב האישום. בכתב האישום הובהר כי חלק מן הרכוש קיבלה המתלוננת בירושה מאמה בסוריה ומוחזק על ידה שנים רבות. לאחר איסוף השלל נסעו השלושה ברכב ונעצרו על ידי המשטרה בקרבת מקום. ברכב נתפסו מכשירים המשמשים כלי פריצה.

3. בהחלטה שניתנה ביום 29.9.16 (על ידי מותב אחר בבית משפט זה) נקבע כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת האישומים, וכן כי מתקיימת עילה למעצר המבקש והאחרים עד תום ההליכים. בית המשפט הטעים כי למזרחי עבר מכביד בתחום עבירות הרכוש. עם זאת, ראה בית המשפט לקבל תסקיר מטעם שירות המבחן. לאחר הגשת תסקיר שירות המבחן, הורה בית המשפט - ביום 17.11.2016 - על מעצר המבקש באיזוק אלקטרוני בבית מגוריו בחיפה בנוסף לפיקוחם של אשתו, בתו ושני קרובי משפחה נוספים. כן החליט בית המשפט על הפקדת ערבויות וערבויות ונקבע כי המבקש יהיה נתון בפיקוח שירות המבחן. בהחלטה נוספת מיום 28.11.2016, הוריתי, בהסכמת המשיבה לאפשר למבקש להימצא מחוץ למעצר מדי יום בין השעות 12:00-14:00 לשם "התאוררות".

4. אין זו הבקשה הראשונה בה מבוקש לעיין מחדש. רלוונטיות לענייננו שתי בקשות קודמות שנדחו. בבקשה הראשונה שהוגשה ביום 2.2.2017 ביקש המבקש לאפשר לו להשתלב בעבודה בעסק שמנהל אביו. דיון בבקשה זו התקיים לאחר שהונח תסקיר משלים שהמליץ לקבל את הבקשה, אך לאור כשלים שהתגלו במפקחים - חזר בו המבקש מהבקשה. בהחלטה מיום 20.3.2017 נדחתה בקשה נוספת של המבקש ליציאתו מהמעצר באיזוק לצרכי עבודה. באותה בקשה ביקש המבקש להתיר לו להשתלב בעסק שאשתו מתעתדת לייסד ולנהל - שהוא אותו עסק אליו מכוונת בקשה זו. הנימוקים להחלטתי היו בין היתר נתוני המקרה המצביעים על מסוכנות; קשיים שהתגלו בבקשה הראשונה "שאינם מאפשרים לתת מבטחים במבקש"; קשיים שטבועים בייסוד העסק החדש, אשר סברתי כי יקשו לפקח על המבקש; ואי קיום עילה המאפשרת עיון חוזר, לרבות אי חלוף זמן מאז החלטת המעצר באיזוק.

5. כעת מונחת לפניי בקשה נוספת בה מבוקש להורות על ביטול המעצר באיזוק תוך מתן אפשרות למבקש להשתלב בעסק שייסדה אשתו לאחרונה, ואשר החל לפעול לפני מספר ימים. ביום 22.5.2017 התקיים דיון בבקשה, ובתום הדיון הוריתי על קבלת תסקיר שירות המבחן זאת "כדי שבימ"ש יוכל לבחון את הבקשה באופן מעמיק יותר, מה גם שהיא כוללת הסרת האיזוק כשאינן ספק שהוא צעד משמעותי שיכול לשנות מן היסוד את חבילת הפיקוח".

6. בתסקיר מיום 4.6.2017 צוין כי המבקש השתתף בקבוצה טיפולית במסגרת צו הפיקוח בו הוא נתון שהסתיימה לאחרונה. התנהלות המבקש תוארה "אפקטיבית" וצוין שגילה מעורבות ויוזמה, כי מעורבותו בקבוצה הייתה גבוהה והפך לדמות דומיננטית, וכמתואר בתסקיר - חלק מן המשתתפים נהגו ליצור עמו קשר לצורך התייעצות ושיתוף. התרשמות שירות המבחן הייתה כי המבקש "חש מיצוי של התנאים המגבילים, הוא עשה תהליך חשבון נפש והתפכחות, התייחס בפתיחות לרקע לכשלו ולשלכות הפוגעות להתנהגות שולית ולא מבוקרת". להערכת שירות המבחן, הסיכון הפוטנציאלי שטמון בהתנהגות המבקש

פחת, והוא יוזם מהלכים לחיזוק תפקודו הנורמטיבי. לפיכך שירות המבחן המליץ לאפשר למבקש לצאת לעבודה בעסק השייך לאשתו ולהורות על ביטול המעצר באיזוק אלקטרוני. כן המליץ שירות המבחן להטיל צו פיקוח מעצר נוסף למשך שלושה חודשים.

דין והכרעה

7. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ושקלתי את הנתונים המונחים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להתקבל אך רק באופן חלקי, כפי שיפורט בגוף ההחלטה. נימוקיי יובאו להלן.
8. הבקשה המונחת כעת להכרעה מכוונת לביטול האזוק האלקטרוני ומתן אפשרות למבקש לצאת לעבודה בעסק שמנהלת אשתו. יובהר כי המדובר בגלידריה המצויה ברחוב בן גוריון 25, בחיפה (להלן: **העסק**) אותה הקימה אשתו ופתח את שעריה לאחרונה.
9. על פי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו- 1996 (להלן: **חוק המעצרים**), ניתן לעיין מחדש בהחלטת מעצר אם חלף זמן מההחלטה האחרונה בעניין, אם נוצרו נסיבות חדשות או אם התגלו עובדות חדשות. בתוך כך נדרש בית המשפט הדין בהליכי מעצר לבחון, מעת לעת, האם האיזון שנקבע בהחלטתו המקורית, המשתקף בתנאים המגבילים עליהם הורה, עודנו תקף ומוצדק.
10. לא בכדי כרך הסנגור את הבקשה לאפשר למבקש לצאת לעבודה עם הבקשה לביטול האיזוק האלקטרוני. בית המשפט העליון חזר במספר הזדמנויות על כך שאפשרות לקביעת חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה היא הילוך חריג ויש להפעיל סמכות זו במשורה ואך ורק במקרים יוצאי דופן (בש"פ 437/17 **עמוס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.1.2017); בש"פ 2296/16 **חג'ג' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.5.2016). הואיל ובין היתר על הפרק בקשה לביטול האיזוק האלקטרוני, אפתח בבקשה זו ולאחר מכן אדון בבקשה לשילוב המבקש בעבודה. אקדים מסקנה לדיון ואציין שלא מצאתי לשנות את מערך הפיקוח מן היסוד, במובן זה שאינני מוצא מקום לשחרור המבקש ממעצר באיזוק, אך עם זאת מצאתי לאפשר למבקש להשתלב בעסק שמנהלת אשתו - למספר שעות.
11. כפי שפירטתי בהחלטתי מיום 20.3.2017, ואין צורך לחזור בפירוט על שצוין שם, נתוני המעשה ונתוני העושה מורכבים. בהחלטתי הקודמת פירטתי את השיקולים בעניין זה, ונראה כי מלבד העובדה שחלפה תקופה של כשלושה חודשים, מערך השיקולים נותר דומה. אפרט את השיקולים בקצרה.

ראשית, מדובר בעילת מעצר שמצויה בעוצמה גבוהה, זאת בשים לב לנסיבות המקרה כפי פורטו בכתב האישום, ולנתוני המבקש שלגביו צוין בהחלטה מיום 13.11.2014, בהתבסס על התסקיר שהונח אז (תסקיר מיום 9.11.2016) כי המאפיינים העבריינים אותם רכש מצויים עדיין בו. בנוסף לכך, תואר המבקש כנושא מאפייני תחכום אותם רכש במהלך חייו העברייניים, זאת לצד עברו המכביד (אם כי יצוין שהרשעתו האחרונה היא משנת

(2008).

שנית, במהלך הדיון בבקשה בה ביקש המבקש להשתלב בעסק שמנהל אביו "התגלו קשיים שאינם מאפשרים לתת מבטחים במבקש". קשיים אלו נובעים מקביעתי שפורטה בהחלטה מיום 20.3.2017 לפיה "במהלך בחינת החלופה התגלה כי היא כוללת אי דיוקים; ניסיון להניח בפני בית המשפט נתונים לא מדויקים; והצגת מצגים שאינם תואמים את הדברים כהוויתם (ואני נוקט לשון המעטה שבהמעטה)".

שלשית, מצאתי קשיים בהתנהלות אשת המבקש, אשר הציעה ללוות את המבקש ממקום העבודה ובחזרה - במסגרת ההצעה להשתלב בעסק האב - ו"לא גילתה לבית המשפט כי עובר לדיון, ועוד ביום 28.2.2017, היא חתמה על הסכם זיכיון להקמת עסק - בעוד שהיא הוצגה במקור כמפקחת עיקרית על המבקש". בעניין זה קבעתי כי "התנהלות זו מביאה להרהורים בדבר המידה בה יכול בית המשפט ליתן אמון במבקש ובמפקחים. חששות אלו מצדיקים המשך החזקת המבקש במעצר באיזוק".

12. אכן, שירות המבחן הגיש תסקיר שבו המליץ על ביטול האיזוק האלקטרוני, אך המלצת התסקיר אין בה כדי להוביל לקבלת הבקשה. כידוע, חוות דעת שירות המבחן היא בגדר המלצה בלבד בעוד שבית המשפט אמון על ראיית התמונה הכוללת ועל מכלול הנתונים שאינם מתמקדים רק במאפייני העושה. אך מעבר לכך, גם עובר להחלטתי מיום 20.3.2017 הונח תסקיר שירות המבחן, שתיאר לחיוב את השתתפות המבקש בקבוצה טיפולית, ואשר גם בו הומלץ על אפשרות העסקתו המבקש בעבודה בעסק אביו, אלא שבהצעה האמורה נתגלו קשיים חמורים שהובילו את הסנגור למחיקת הבקשה (וטוב שכך נעשה). לבסוף, עיון בתסקיר שמונח כעת לפניי מצביע על כך שההתמקדות היא בהליך שהמבקש עבר בשירות המבחן ובתחושותיו, בין היתר ניתן דגש על כך שהמבקש "חש מיצוי של התנאים המגבילים".

13. אשר לחלוף הזמן, אזכיר כי מאז החלטתי הקודמת מיום 20.3.2017 חלפו רק שלושה חודשים ומאז ההחלטה לעצור את המבקש באיזוק - 17.11.2016 - חלפה תקופה של כשבעה חודשים, פרק זמן שאינו מצדיק עיון מחדש באופן שיוביל לשינוי מן היסוד של מערך הפיקוח. יצוין כי בתיק העיקרי הוחל בשמיעת הראיות, והמותב הנכבד שדן בעניין קבע המשך שמיעת הראיות לחודש אוקטובר. אזכיר בהקשר זה כי התקופה הסטטוטורית שנקבעה בדיון לשחרור מי שנמצא במעצר באיזוק היא תקופה של 18 חודשים, כאמור בסעיף 61 לחוק המעצרים. לבסוף, עלינו לזכור כי "מי שנעצר בפיקוח אלקטרוני הוא בגדר עצור, ולא בגדר משוחרר בערובה (חלופת מעצר), ומסטאטוס נורמטיבי זה גם נגזרות זכויותיו והמגבלות החלות עליו" (בש"פ 77/17 פלוגי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.1.2017)).

14. עם זאת, מספר שיקולים הביאו אותי למסקנה כי במקרה זה יש לאפשר למבקש להשתלב בעסק שמנהלת אשתו, וזאת לפרק זמן מצומצם ובהתאם למגבלות שיפורטו בהמשך, זאת מבלי לבטל את המעצר באיזוק.

15. כידוע, בית המשפט הכיר בכך שלעיתים "אפשר שדווקא במתן אפשרות מבוקרת לנאשם לחזור למקום עבודתו יהיה כדי להועיל" (בש"פ 3791/92 **אוסמזגין נ' מדינת ישראל**, פ"ד מו(4) 186 190 (1992)). בנוסף לכך, אין להתעלם מהקושי הכלכלי שעלול להיגרם למי שמצוי במעצר בית. נזכיר כי במקרה שלפנינו המבקש מצוי במעצר ואשתו מפקחת עליו רוב שעות היום כך שנוצר מצב בו שני בני הזוג אינם עובדים.
16. אחד הנימוקים לדחיית הבקשה הקודמת, שנועדה לאפשר למבקש להשתלב בעסק שמנהלת אשת המבקש, הייתה העובדה שהעסק טרם פתח את שעריו ומשאבי בעלת העסק יהיו נתונים לתפעול העסק ו"הרצתו". אך כעת המצב הוא שהעסק החל לפעול, כך שבנקודה זו חל שינוי מסוים.
17. בהתאם להחלטה קודמת, הותר למבקש להימצא מחוץ למעצר באיזוק למשך שעותיים מדי יום לשם התאווורות (בין השעות 12:00 עד 14:00), כמו כן הותרו לו יציאות חד פעמיות לצרכים נקודתיים (חגים, השתתפות בפעילות של בנו וכו') וככלל לא נרשמה הפרה של התנאים. ניתן להשקיף על הבקשה ליציאת המבקש לעבודה, כאל הרחבה של חלון ההתאווורות, למטרות תעסוקה. ממילא בשעות ההתאווורות המבקש מצוי בפיקוח, ועתה - הוא יהיה בפיקוח במקום מוגדר.
18. לבסוף, יש לזכור כי במסגרת העבודה בה המבקש ישתלב, המבקש יהיה מפוקח על ידי אשתו, אשר ממילא נקבעה כמפקחת עליו במעצר באיזוק. בנוסף, מקום העבודה הוא מקום קבוע, ומדובר בעסק קטן אשר מרושת במצלמות אבטחה.
19. לסיכום אני דוחה את הבקשה לביטול המעצר באיזוק אלקטרוני. עם זאת, אני מאפשר למבקש לצאת מהמעצר באיזוק מדי יום בין השעות 12:00 עד 18:00, כדי שיעבד בגלידרייה שמנהלת אשתו, ברחוב בן גוריון 25 בחיפה. לעניין היתר זה אני קובע את ההוראות הבאות:
- (-) בפרק הזמן שנקבע יעבוד המבקש בתוך העסק בלבד ולא יותר לו לצאת מהעסק.
- (-) במהלך שהות המבקש בעסק וכן בצאתו ממקום המעצר באיזוק לעסק ובחזרה - יהיה מלווה ומפוקח על ידי אחד המפקחים שאושרו.
- (-) כחלק מתנאי השחרור, אני קובע כי בעסק יותקנו מצלמות אבטחה תקינות אשר יתעדו את רחבי העסק, מנגנון התיעוד יכלול שמירת התיעוד ביחידת אחסון תקינה למשך שבועיים לפחות.
- (-) אני קובע כי הערבויות והערבונות שהופקדו עד כה יחולו לשם הבטחת קיום תנאי החלטה זו.

20. בעניין השתלבות המבקש בקבוצת N.A, לא ראיתי לקבל את בקשת שירות המבחן. לא הונחו בפני נתונים מספיקים לגבי הגורם האחראי על קבוצה זו, מדוע חשוב שהמבקש ישתלב ב ומה תכניה. עם זאת, לבקשת שירות המבחן, אני מעמיד את המבקש בפיקוח שירות המבחן למשך 3 חודשים מהיום.

21. לבקשת המשיבה, אני מורה על עיכוב ביצוע ההחלטה למשך 10 ימים מהיום.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים בפקס.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ז, 15 יוני 2017, בהעדר הצדדים.